

regnskabsår“ ville komme til at virke tilfældigt og kun i ganske få og specielle situationer.

Bestemmelsen i § 53, stk. 1, om fradrag i dagpengehjælp under hospitalsophold for ikke-forsørgere ophæves.

I § 53, stk. 3, lovfæstes socialministeriets hidtidige praksis med hensyn til supplerings af dagpenge med løn under sygdom eller anden pengehjælp udover $\frac{4}{5}$ -grænsen. Tillige forhøjes $\frac{4}{5}$ -grænsen til $\frac{9}{10}$, når der i øvrigt foretages en supplerings af hjælpen (med løn eller anden pengehjælp, der tager sigte på at erstatte indtægtstab under sygdom).

I lovens bestemmelser om *frivillige dagpenge* (§§ 25-32) er foretaget en række ændringer, svarende til de ovenfor om lønarbejderdagpenge omtalte.

Fortsættelsessygekasserne.

Det bestemmes ved loven, at den ret, lovens § 38 tillægger sygekasserne til en særlig *takstnedsættelse* ved behandling på sygehus for alle deres medlemmer, også skal tilkomme de i § 65 omhandlede fortsættelsessygekasser, og at denne nedsættelse skal have virkning fra 1. januar 1963.

Det bestemmes endvidere, at medlemmerne af disse kasser ligesom sygekassernes medlemmer skal have adgang til udbetaling af *lønarbejderdagpenge*. Af administrative grunde skal denne udbetaling finde sted gennem sygekasserne.

Andre ændringer.

Loven indeholder endvidere nogle redaktionelle ændringer og andre mindre ændringer på grundlag af de siden sygeforsikringslovens ikrafttræden indhentede erfaringer.

Herunder er gennemført forskellige administrative forklringer.

Således bestemmes det, at godkendelse af blanketter gives af direktøren for sygekassevæsenet og ikke som hidtil af socialministeren.

Endvidere ophæves adgangen til for socialministeren at indanke de af direktøren for sygekassevæsenet truffne afgørelser af tvistigheder om et enkelt medlems ret til frivillige dagpenge. Domstolsprøvelse vil som hidtil kunne finde sted.